

ตารางที่ ๒.๘ สรุปงานการสังเคราะห์การวิจัยเกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย บทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย/ หน่วยงาน	พ.ศ.	ประเภท งานวิจัย	ผลการวิจัย
๑	บทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขต ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	พระสมุห์ทรง สฤญโต (ทอง คุ่ม) (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๖	เชิงปริมาณ	๑. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของวัดไร่ขิงที่มีต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลไร่ขิงอำเภอสามพรานจังหวัดนครปฐมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ๒. มีบทบาทโดยใช้การบริหารกิจการคณะสงฆ์เข้ามาส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนซึ่งประกอบด้วย ๓ ด้านด้วยกันด้านการเผยแผ่การพัฒนาจิตใจและด้านการสาธารณสุขสงเคราะห์
๒	บทบาทของพระวินยาศิการตามทัศนะของพระสงฆ์ในเขตพญาไทย กรุงเทพมหานคร	พ ระ ครู ป ลั ด ทะเล มหณณโว (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๓	เชิงปริมาณ	พระวินยาศิการต้องเข้มแข็งตั้งใจทำงานให้สมกับคำว่าผู้นำมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ต่อหน้าที่ได้รับมอบหมายควรเลือกผู้ที่ชอบและรักพร้อมทั้งเต็มใจที่จะเป็นพระวินยาศิการพระวินยาศิการต้องมีจิตสำนึกต่อหน้าที่เสมอ
๓	บทบาทการบริหารกิจการคณะสงฆ์ด้านการปกครองของ จังหวัดปทุมธานี	พระเทพรัตนสุธี (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๓	เชิงปริมาณ	พระสงฆ์มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารจัดการกิจการคณะสงฆ์ด้านการปกครองของจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= ๓.๙๑) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อพบว่าพระสงฆ์มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

๔	บทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ด้านการรักษาความสงบ เรียบร้อย : กรณีศึกษา อำเภอ กามเชิง จังหวัดสุรินทร์	คณะศุภกษัตริย์ (มหาวิทยาลัย รามคำแหง)	๒๕๔๔	เชิงปริมาณ	คิดเห็นต่อบทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านด้านการรักษาความสงบ เรียบร้อยโดยรวมไม่แตกต่างกันในส่วนรายชื่อในเรื่องบ่อนการ พนัน แหล่งอบายมุข และเรื่องการทำลายป่าไม้และ ทรัพยากรธรรมชาติมีความแตกต่างกันโดยกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ ดำรงตำแหน่ง ๓-๔ ปีมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่ดำรงตำแหน่ง ๑-๒ ปีและมากกว่า ๔ ปีตามลำดับ
๕	บทบาทพระสงฆ์กับการเผยแผ่ พระพุทธศาสนาใน จังหวัด นครปฐม	พระใบฎีกากัญฐ พร ฐานวุฑโฒ (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๕	เชิงปริมาณ	บทบาทของแต่ละบุคคลเป็นการปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่อัน เนื่องมาจากสภาพของบุคคลเนื่องจากบุคคลมีหลาย สภาพในคนคนเดียวฉะนั้นบทบาทของบุคคลจึงต้องปฏิบัติ ไปตามสภาพในสถานการณ์ตามสภาพนั้นๆ
๖	ภาวะผู้นำของนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลในอำเภอหนอง กี่ จังหวัดบุรีรัมย์	พระมหามานะ พุทธวิริโย (นาม นนท์) (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๖	เชิงปริมาณ	ประชาชนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายก องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่จังหวัดบุรีรัมย์โดย จำแนกตามปัจจัยส่วนแตกต่างกันตามอายุการศึกษาอาชีพ และรายได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
๗	ภาวะผู้นำในการบริหารกิจการ คณะสงฆ์ของสมเด็จพระมหาธีร จารย์ (นิยม ฐานิสสรมหาเถร)	พระราชวิสุทธิ เวที (สายชล ฐานวุฑโฒ) (มหาวิทยาลัย)	๒๕๕๖	เชิงปริมาณ	การบริหารกิจการคณะสงฆ์ ๖ ด้านประกอบด้วย ๑. การปกครอง ๒. การศาสนศึกษา ๓. การศึกษาสงเคราะห์

		มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)			๔. ด้านการเผยแพร่ ๕. การสาธารณูปการ ๖. การสาธารณสงเคราะห์
๘	ภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ตามหลัก พุทธศาสนาของผู้นำชุมชนตาม ความคิดเห็นของประชาชน : กรณีศึกษาชุมชนตำบลบางรัก น้อย อำเภอมะนัง จังหวัดน่านบุรี	ธนวิสัน คงสระ บัว (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๓	เชิงปริมาณ	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อภาวะผู้นำที่พึงประสงค์ตาม หลักพุทธศาสนาของผู้นำชุมชนตำบลบางรักน้อยอำเภอมะนัง จังหวัดน่านบุรี พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณา ในแต่ละด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยมีค่าเฉลี่ยจาก มากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ปริสัญญูตาธัมมัญญูตาธัตถัญญู ตามัตตัญญูตาธัตถัญญูตากาลัญญูตาและบุคคลัญญูตา
๙	ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการพัฒนาองค์การของ นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบล หนองสอ อำเภอมะนัง จังหวัด กาฬสินธุ์	พระมหาสันทยา ธีรธาริ (ไสย วิจิตร) (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)	๒๕๕๖	เชิงปริมาณ	ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ในการ พัฒนาองค์การของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอมะนังจังหวัดกาฬสินธุ์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และ ๐.๐๕ จึงยอมรับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนประชาชนที่มีรายได้และสถานภาพสมรส ต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ใน การพัฒนาองค์การของนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลหนองสอ อำเภอมะนัง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันจึง ปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
๑๐	ภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสใน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม	พรครูไพโรจน์ ภัทรคุณ (วิโรจน์ ภททปญโญ)	๒๕๕๖	เชิงปริมาณ	ความคิดเห็นของพระภิกษุต่อภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสใน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมทั้ง ๗ ด้าน พบว่า โดย

		(มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย)			ภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๑ และเมื่อจำแนก รายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า ๑. ด้านการศึกษาอบรมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๑ ๒. ด้านศาสนบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๕ ๓. ด้านคุณลักษณะของความเป็นผู้นำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๔ ๔. ด้านปัจจัยการบริหารงานของเจ้าอาวาสมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๘ ๕. ด้านศาสนวัตถุมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๗ ๖. ด้านศาสนพิธีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๖ ๗. ด้านการบริหารงานบุคคลค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๐ ตามลำดับ
๑๑	ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลใน อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย	บวร วิเศษสุนทร (มหาวิทยาลัย ราชภัฏ มหาสารคาม)	๒๕๕๐	เชิงปริมาณ	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลัก ธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคายจำแนกตามอายุโดยรวมและจำแนกเป็นราย ด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๑๒	ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การบริหารการพัฒนาด้านการ ให้บริการแก่ประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	วรรณิตา สมิตา นนท์ (มหาวิทยาลัยสุโ ขทัยธรรมมาธิราช)	๒๕๔๙	เชิงปริมาณ	๑) ด้านการบริการบุคลากรควรคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถรวมทั้งมีจิตสำนึกในการให้บริการ ๒) ด้านการบริหารงบประมาณควรวางแผนด้านงบประมาณ เกี่ยวกับการให้บริการแก่ประชาชนโดยจัดทำเป็นแผนระยะ ยาว

					๓) ด้านการบริหารงานทั่วไปควรกำหนดนโยบายด้านการบริหารงานภายในที่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน
๑๓	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล อำเภอมือง จังหวัดกำแพงเพชร	วันเพ็ญ วงศ์คาจันทร์ (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)	๒๕๕๐	เชิงปริมาณ	๑. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเลอำเภอมืองจังหวัดกำแพงเพชรอยู่ในระดับปานกลาง ๒. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางมีเพียงด้านเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่จริยธรรมทางสังคมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๓. จริยธรรมทางด้านหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือจริยธรรมทางวาจาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
๑๔	ความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของตนเอง: ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ จังหวัดเชียงราย	วชิราภรณ์ นนทรี (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์)	๒๕๔๖	เชิงปริมาณ	ระดับความคิดเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของตนเองอยู่ในระดับปานกลางคือ ๑. ด้านการพัฒนาองค์กรด้านการใช้จ่ายงบประมาณ ๒. ด้านการมีส่วนร่วมโดยควรเพิ่มบุคลากรปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เพียงพอเหมาะสมกับบทบาทภารกิจ
๑๕	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและความพร้อมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยของ	สามารถ ไชยพันธุ์ (มหาวิทยาลัย	๒๕๔๕	เชิงปริมาณ	๑. สมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วยมากในการที่จะเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกือบทุกด้านยกเว้น ด้านการควบคุมติดตาม ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมในการจัดการศึกษา

	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ใน จังหวัดน่าน	ราชภัฏ อุตรดิตถ์)			ตามอรรถาธิบายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพร้อม ในการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕
๑๖	ความคิดเห็นของข้าราชการใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า คุณลาดกระบังเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลเมื่อเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	มันติกา หมื่นสา (สถาบัน เทคโนโลยีพระ จอมเกล้าคุณ ลาดกระบัง)	๒๕๔๕	เชิงปริมาณ	ข้าราชการในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณลาดกระบัง ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับวิธีการสรรหาส่วนการได้มาซึ่งพนักงาน เห็นด้วยเมื่อมีการสอบคัดเลือกทั้งนี้ควรใช้การฝึกอบรมสัมมนา และเปิดโอกาสให้บุคลากรมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้บังคับบัญชาควรมีความเป็นธรรมในการประเมินบุคลากร ภายในหน่วยงานโดยจ่ายค่าตอบแทนในรูปของค่าจ้างและ เงินเดือนให้แก่บุคลากรตามกลไกการประเมิน
๑๗	ความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน ต่อการบริหารวัดปากน้ำภาษี เจริญกรุงเทพมหานคร	พระครูปลัดทรง ศักดิ์กนฺตวิโร (มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	๒๕๕๒	เชิงปริมาณ	ประชาชนต้องการมีกิจกรรมหรือโครงการเพื่อที่จะได้ร่วมกัน คิดร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนควรมีการสำรวจความ คิดเห็นของประชาชนเพื่อนำไปเป็นข้อมูลสำคัญต่อการกำหนด ทิศทางการพัฒนาชุมชน
๑๘	ธรรมบันทึกรีกลับ ๑๐๐ ปีพุทธ ทาส	พุทธทาสภิกขุ (กรุงเทพมหา นคร)	๒๕๔๙	เชิงเอกสาร	จงปฏิบัติตามหลักพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์เป็นการปฏิบัติ ธรรมะก็กลายเป็นการพึ่งตนเองขึ้นมาถ้าพระพุทเจ้าช่วย เป็นไสยศาสตร์ขึ้นมามีนั้นแหละส่วนภายนอกมาช่วยก็ กลายเป็นไสยศาสตร์พึ่งตนเองช่วยตนเองจึงจะเป็นพุทธศาสน์

๑๙	พุทธธรรมกับภาวะผู้นำที่พึงประสงค์	สุรศักดิ์ ม่วนทอง	๒๕๔๓	เชิงปริมาณ	สวดมนต์ไหว้พระและการทำสมาธิพบว่า ๑. เกษตรกรรมและลูกจ้างโรงงานส่วนใหญ่ ๗๐% และ ๘๐% ไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน ๒. มีเพียง ๓๐% และ ๔๐% ที่สวดเป็นบางครั้งมีความเห็นของเกษตรกร ๓. ลูกจ้างในโรงงาน ๕๖% และ ๖๖% ที่เห็นว่าการทำสมาธิมีประโยชน์เพื่อกำจัดกิเลสแต่ในการทำสมาธินั้น ๔. เกษตรและลูกจ้าง ๙๐% และ ๙๘% ไม่เคยทำสมาธิเลย
๒๐	พุทธจริยธรรมกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	สมหวัง สาวิสิทธิ์ (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)	๒๕๔๙	เชิงปริมาณ	ผลการศึกษาแสดงว่าพระพุทธรูปศาสนานี้มีหลักจริยธรรมอยู่ ๓ ระดับคือ ๑. สำหรับความสงบสุขในสังคม ๒. เป็นการฝึกตนเองให้มีคุณธรรมมากยิ่งขึ้น ๓. จริยธรรมที่นำไปสู่ความหลุดพ้นหรือเข้าถึงความเป็นอริยบุคคล
๒๑	การอบรมศีลธรรมและพระพุทธรูปในโรงเรียนมัธยมต้นในทัศนคติของครู	ราศี ทองสวัสดิ์ (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)	๒๕๔๓	เชิงปริมาณ	ต้องการทราบว่าทัศนคติของครูต่อการอบรมผลที่ได้รับคือการอบรมศีลธรรมและพระพุทธรูปควรเริ่มจากเด็กเล็กเพราะเป็นการปลูกฝังให้เด็กมีศีลธรรมจริยธรรมที่ดีและควรเลือกวิธีอบรมธรรมให้เหมาะสมกับวัยเด็กเพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจประเพณีและปฏิบัติตามได้
๒๒	การรักษาศีล ๕ ของพุทธศาสนิกชนวัยแรงงาน:	อธิฐาน พูลศิลป์ ศักดิ์กุล	๒๕๔๘	เชิงปริมาณ	ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการรักษาศีลข้อ ๑. เว้นจากการฆ่าสัตว์

	กรณีศึกษาเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร	(มหาวิทยาลัย บูรพา)			๒. เว้นจากการลักทรัพย์ ๓. เว้นจากการประทุพถิผิดในกาม ๕. เว้นจากการดื่มสุราเมรัยในระดับมากที่สุดส่วนการรักษาศีล ข้อ๔เว้นจากการพูดปดอยู่ในระดับมากโดยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่เพศและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรักษาศีลห้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นคืออายุสถานภาพสมรสอาศัยพรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการรักษาศีลห้า
๒๓	การศึกษาคุณสมบัติของค่านิยม พื้นฐานทางจริยธรรมของคนไทย	ธวัชชัย ชัยจิร ฉายากุล (มหาวิทยาลัยม หิดล)	๒๕๔๐	เชิงปริมาณ	ความสนใจในปัญหาสังคมหรือมีความเชี่ยวชาญทางด้าน สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์แล้วใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสำคัญและ ความสัมพันธ์ของคู่ค่านิยมและวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับการ สอนจริยธรรมให้แก่เยาวชนด้วยค่าความถี่และร้อยละ
๒๔	การศึกษาทัศนะเรื่องศีล ๕ ของ ชาวพุทธในสังคมไทยปัจจุบัน: ศึกษาเฉพาะกรณีการฆ่าสัตว์	พระมหาพิชิตชัย ยมบาลไพ (มหาวิทยาลัยม หิดล)	๒๕๔๒	เชิงปริมาณ	ปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจหลักศีลข้อนี้ถูกต้องแต่ไม่ สามารถจะปฏิบัติให้สมบูรณ์ได้เพราะความจำเป็นในการ ดำรงชีวิตและเชื่อว่าการฆ่าสัตว์เป็นบาปมีผลทั้งในชาตินี้และ ชาติหน้าผู้ที่ปฏิบัติที่ขาดความเข้าใจอย่างถูกต้องในการรักษา ศีลจะเข้าใจว่าการรักษาศีลยากเกินไปจึงไม่รักษาศีล
๒๕	ทัศนคติและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ ศีล ๕ ของชาวพุทธ	พระสุวัฒน์ มหัง สา	๒๕๔๑	เชิงปริมาณ	ทัศนคติและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีล ๕ ของชาวพุทธมีความ แตกต่างกัน ตามเพศอายุอาชีพระดับการศึกษารายได้จำนวน ครั้งที่ไปวัด / เดือนจำนวนครั้งที่ทำบุญ / เดือน จำนวนที่ฟัง

		(มหาวิทยาลัยมหิดล)			เทศน์ / เดือนและจำนวนครั้งที่ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา / เดือนทัศนคติและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับศิลปะของประชากรขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่ทำบุญ / เดือนจำนวนครั้งที่ไปวัด / เดือนจำนวนครั้งที่ฟังเทศน์ / เดือนระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ในชุมชนและอาชีพรวมทั้งมีความสัมพันธ์กลมกลืนกัน
๒๖	การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับเบญจศีลของชาวพุทธในสังคมเมืองและชนบทที่อยู่นอกโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านในอำเภอโคกพระ จังหวัดนครสวรรค์	นันทนา อังสุรังสี (มหาวิทยาลัยมหิดล)	๒๕๓๓	เชิงปริมาณ	ค่านิยมและปฏิบัติต่อเบญจศีลสอดคล้องตามหลักทฤษฎี ๑. ความเห็นว่าเบญจศีลมีความสำคัญมากและบัญญัติไว้ให้ทุกคนปฏิบัติเพื่อความสงบสุขของสังคม ๒. การถือศีลนำไปสู่สุคติพร้อมด้วยทรัพย์และถึงความทุกข์ได้ทั้งยังเห็นว่าเบญจศีลไม่ขัดกับสภาพสังคมปัจจุบันการประกอบอาชีพ ๓. การพัฒนาความเจริญของชาติแต่ยังมีประชากรบางส่วนในพื้นที่ ที่ทำการวิจัยมีค่านิยมและการปฏิบัติต่อเบญจศีลเบี่ยงเบนและเปลี่ยนแปลงไป
๒๗	การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีต่อสังคมไทย	พระมหาสำรวย ญาณสัโร (พินดอน) (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)	๒๕๔๒	เชิงปริมาณ	ผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบันจึงทำให้ทราบวัตถุประสงค์ศีลข้อนี้ ๑. ความไม่ประมาทคือการไม่อยู่ปราศจากสติบรรดาคุณธรรมทั้งหลาย ๒. ความไม่ประมาทเป็นมูลเรียกว่าเป็นยอดของกุศลธรรมทั้งหลาย

					๓. ความไม่ประมาทจึงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีทางสังคมและเศรษฐกิจตามหลักพุทธธรรมที่ว่าละชั่วทางกายวาจาและใจตลอดถึงละความเห็นผิดแล้วปฏิบัติดีทางกายวาจาและใจตลอดถึงทำความเห็นให้ถูกเพราะบรรดาคุณความดีทั้งหลายย่อมเกิดขึ้นเพราะมีความไม่ประมาทเป็นมูล
๒๘	ศึกษาวิเคราะห์หลักศีล ๕ ที่มีผลกระทบต่อกระบวนการควบคุมทางสังคม	พระมหาเกรียงศักดิ์ กิตติขโย (ไชยสมศรี) (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)	๒๕๕๐	เชิงปริมาณ	ศีล ๕ คือสิ่งที่ทำให้เกิดความเป็นปกติของดวงจิตจากบาปทั้งหลายทั้งปวงสำรวมอดทนอดกลั้นต่อ โลภะ โทสะ โมหะ ไม่ล่วงละเมิดผู้อื่นด้วยกายหรือด้วยวาจาเพื่อให้เกิดความปกติเรียบร้อยสงบสุขในสังคมระงับความเดือดเนื้อร้อนใจทั้งตนเองและผู้อื่นเป็นข้อฝึกข้อปฏิบัติเบื้องต้นในชีวิตประจำวันสำหรับฆราวาสเพื่อควบคุมความประพฤติทางกายวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงามสงบและเป็นฐานปฏิบัติธรรมในขั้นสูงต่อไป

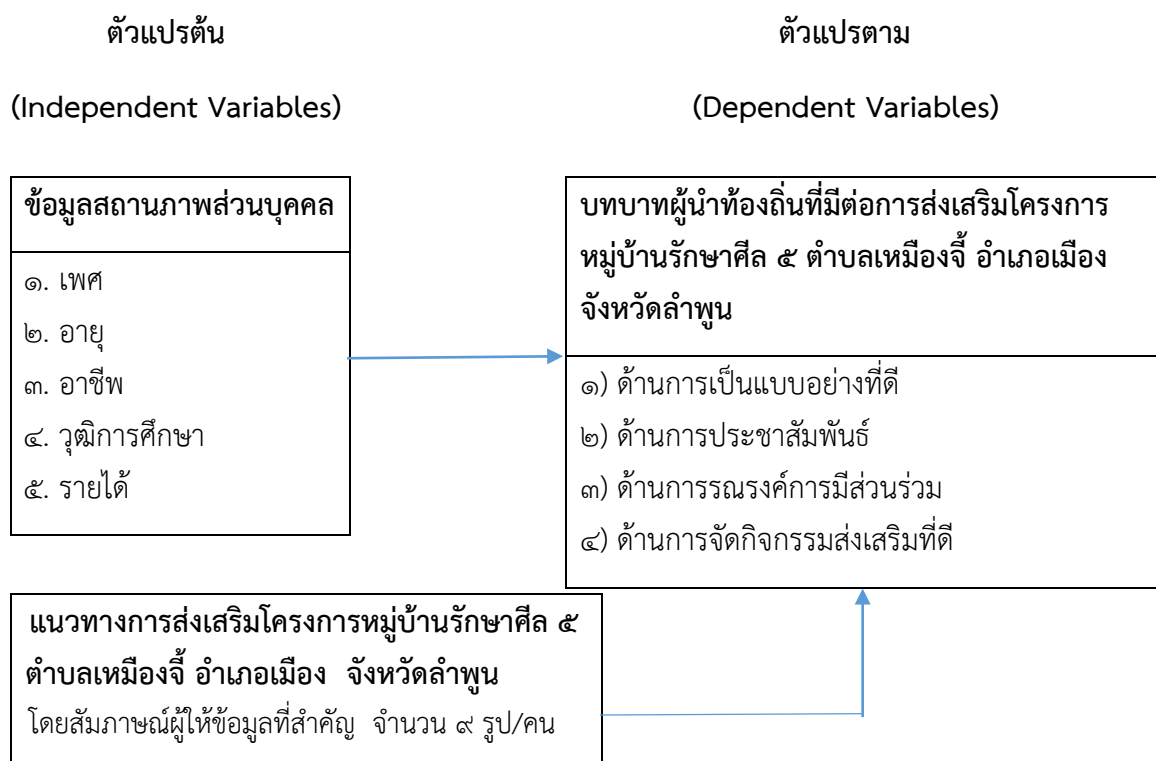
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยกำหนดมาจากตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ตัวแปรต้น(Independent Variables) คือ สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ วุฒิการศึกษา และรายได้

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ บทบาทผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ประกอบด้วย ส่วนปัจจัยสนับสนุนทั้ง ๔ ด้านคือ ๑) ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ๒) ด้านการประชาสัมพันธ์ ๓) ด้านการรณรงค์การมีส่วนร่วม ๔) ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมที่ดี

นอกจากนั้น ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูนโดยสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ จำนวน ๙ รูป/คน ดังแผนภาพ ๒.๒

แผนภาพที่ ๒.๑ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

